

USNESENÍ

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Michal Mazanec a soudci JUDr. Roman Fiala, JUDr. Pavel Pavlík, JUDr. Karel Podolka, JUDr. Petr Příhoda a JUDr. Marie Žiškova, o návrhu Městského soudu v Praze na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi tímto soudem a Obvodním soudem pro Prahu 3, za účasti žalobce: Ing. J. M., a žalovaného: Úřad práce hlavního města Prahy, pobočka v Praze 3, se sídlem Praha 3, Roháčova 13, 130 00, ve věci žaloby o náhradu škody ve výši 7974 Kč a o zaplacení částky 61 500 Kč s příslušenstvím, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 7 Ca 80/2004,

t a k t o :

I. Příslušný vydat rozhodnutí o žalobě o náhradu škody ve výši 7974 Kč a o zaplacení částky 61 500 Kč s příslušenstvím je Obvodní soud pro Prahu 3.

II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 11. 3. 2004, čj. 17 C 155/2004-5, se zrušuje.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem došlým zvláštnímu senátu pro rozhodování některých kompetenčních sporů se dne 15. 12. 2004 obrátil na tento senát Městský soud v Praze a požádal, aby zvláštní senát rozhodl spor o věcnou příslušnost, vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. b) zákona č. 131/2002 Sb. (v dalším textu „kompetenční spor“) mezi Obvodním soudem pro Prahu 3 a Městským soudem v Praze ve věci u městského soudu zapsané pod sp. zn. 7 Ca 80/2004.

Z předložených spisů vyplynuly tyto pro rozhodnutí podstatné skutečnosti:

Dne 8. 3. 2004 podal Ing. J. M. (dále také jen „žalobce“) u Obvodního soudu pro Prahu 3 žalobu „o náhradu škody z nezákonného zásahu žalovaného do práv žalobce“, v níž požadoval, aby soud vydal rozsudek, jímž by uložil Úřadu práce hlavního města Prahy, pobočce v Praze 3 (dále také jen „žalovaný“), povinnost zaplatit žalobci škodu ve výši 7974 Kč a povinnost uhradit žalobci dlužné hmotné zabezpečení uchazeče o zaměstnání v celkové výši 61 500 Kč včetně příslušenství. Žalobu odůvodnil tím, že poté co byl dne 1. 7. 2003 zaregistrován u žalovaného jako uchazeč o zaměstnání, byl následně z důvodu členství ve statutárním orgánu bytového družstva z evidence vyřazen a z tohoto důvodu mu nebylo v době od 22. 9. 2003 do 21. 3. 2004 vyplaceno hmotné zabezpečení uchazeče o zaměstnání v celkové výši 61 500 Kč a současně byl nucen uhradit zdravotní a důchodové zabezpečení v době od 1. 7. 2003 do 21. 9. 2003 ve výši 7974 Kč.

Obvodní soud pro Prahu 3 usnesením ze dne 11. 3. 2004, čj. 17 C 155/2004-5, vyslovil svoji nepřislušnost a po právní moci tohoto usnesení věc postoupil Městskému soudu v Praze jako soudu věcně a místně příslušnému.

Městský soud v Praze poté podal zvláštnímu senátu v úvodu označený návrh. Popřel svoji příslušnost a zdůvodňoval, že nejde o věc správního soudnictví, neboť pravomoc správních soudů je uvedena v ustanovení § 4 soudního řádu správního a věc nelze pod žádné ustanovení tohoto paragrafu podřadit. Uvedl dále, že vydání rozhodnutí o povinnosti zaplatit peněžité částky, které požaduje žalobce, nepatří do pravomoci správního soudu, také proto, že správní soud je soudem přezkumným a nikoliv soudem nalézacím. Vyslovil přesvědčení, že jde o věc, kde se žalobce domáhá žalobou na plnění vydání rozhodnutí v občanském soudním řízení. Uzavřel, že žalobce se žalobou nemohl domáhat přezkoumání správního rozhodnutí, zejména z toho důvodu, že do dne podání žaloby, tj. do 8. 3. 2004, žalovaný žádné rozhodnutí ve věci hmotného zabezpečení žalobce nevydal.

Obvodní soud pro Prahu 3 se k návrhu vyjádřil tak, že trvá na své věcné nepříslušnosti a že k vydání rozhodnutí je příslušný Městský soud v Praze.

K návrhu se vyjádřil také žalovaný, který uvedl, že příslušný je Městský soud v Praze, neboť „je požadováno plnění, které může být žalovanou stranou poskytováno jen na základě pravomocného rozhodnutí věcně a místně příslušného správního orgánu“, a odkázal na ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi obecným soudem a soudem ve správním soudnictví se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Podle § 4 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, rozhodují soudy ve správním soudnictví a) o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen „správní orgán“), b) o ochraně proti nečinnosti správního orgánu, c) o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, a d) o kompetenčních žalobách.

Žalobce se žalobou podanou u Obvodního soudu pro Prahu 3 domáhal vydání rozsudku, kterým by byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobci peněžité plnění z titulu náhrady škody způsobené nezákonným zásahem žalovaného do práv žalobce. Škoda mu měla vzniknout v důsledku „neformálního“ vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání jednak z důvodu, že mu nebylo vyplaceno hmotné zabezpečení uchazeče o zaměstnání a jednak z důvodu, že si musel uhradit zdravotní a důchodové zabezpečení. Formulací žalobního petitu znějícího na plnění (na zaplacení) tak žalobce vymezil předmět řízení (náhrada škody).

Žalovaný do dne podání žaloby, tj. do 8. 3. 2004, nevydal žádné rozhodnutí o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání. Teprve dne 29. 3. 2004 vydal rozhodnutí čj. ABD-1206/2004-03/03 o přiznání hmotného zabezpečení žalobci. Lze proto souhlasit s Městským soudem v Praze, že žalobce se žalobou podanou u Obvodního soudu pro Prahu 3 nedomáhal (a ani domáhat nemohl) zrušení správního rozhodnutí. Protože žalobce žalobou také nenapadl ani nečinnost žalovaného [přestože se na několika místech v žalobě o nečinnosti žalovaného

zmiňuje, žalobní petit na odstranění nečinnosti nemíří (§ 81 odst. 2 s. ř. s.)] ani se – nepochybně podle petitu – nedomáhal ochrany před nezákonným zásahem (§ 82 a násl. s. ř. s.), není – u takto formulované žaloby – dána pravomoc správního soudu. Postup Obvodního soudu pro Prahu 3, který usnesením ze dne 11. 3. 2004, čj. 17 C 155/2004-5, vyslovil svou nepřislušnost a po právní moci usnesení věc postoupil Městskému soudu v Praze jako soudu věcně i místně příslušnému, tak nebyl správný.

Na okraj lze poznamenat, že obvodní soud věc postoupil městskému soudu s poukazem na ustanovení § 7 odst. 6 s. ř. s. Takový postup není procesně správný, a to nejen proto, že zmíněné ustanovení řeší postoupení věci mezi soudy činnými ve správním soudnictví, navíc, jde-li jen o otázku místní nepřislušnosti. Měl-li obvodní soud za to (jak shora uvedeno, tento názor ale s ohledem na žalobní petit neobstojí), že věc náleží soudu správnímu, bylo možno postupem podle § 104b odst. 1 o. s. ř. řízení zastavit a navrhovatele současně poučit o možnosti podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví; zde – jak uvedeno – ale v době podání žaloby žádné správní rozhodnutí nebylo. Obvodní soud také mohl – pokud by měl za to, že tu je podána žaloba proti nečinnosti nebo žaloba na ochranu před nezákonným zásahem – vyslovit, že není soudem věcně příslušným a věc postoupit soudu správnímu postupem podle § 104b odst. 2 o. s. ř.

Pro úplnost zvláštní senát dodává, že otázkou, zda je správní orgán oprávněn či povinen o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání vydat rozhodnutí s náležitostmi uloženými správním řádem a možností brojit proti němu oprávněnými prostředky se Nejvyšší správní soud již zabýval v rozhodnutí ze dne 26. 10. 2004, čj. 6 Ans 1/2003-101, publikovaném ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 9/2005 pod poř. č. 652.

Zvláštní senát zruší v souladu s § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3, neboť výroku, jímž byla pravomoc určena, odporuje.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Obvodní soud pro Prahu 3 pokračovat v původním řízení o podané žalobě.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. května 2006

Konf 109/2004-16

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního
senátu